

Bilag 2

**Justitsministerens kommentar til udtalelsen fra lektor, cand. psych. Berl Kutchinsky,
Kriminalistisk Institut**

Lektor, cand. psych. Berl Kutchinsky anfører side 3, 5. afsnit, i sin udtalelse, at der ikke i noget tilfælde har været rejst tiltale for overtrædelse af straffelovens § 235.

Dette er ikke korrekt. Det fremgår af besvarelsen af spørgsmål 1, at der i perioden 1981–87 blev truffet i alt 25 afgørelser vedrørende straffelovens § 235. Danmarks Statistik har oplyst, at der blev afsagt 16 domme vedrørende overtrædelse af straffelovens § 235, mens der i de resterende 9 sager skete tiltaleundladelse. De 16 domme fordeler sig på følgende måde:

1981	3 domme
1982	0
1983	6 domme
1984	0
1985	6 domme
1986	0
1987	1 dom

På side 4, 7. afsnit, i udtalelsen anføres bl.a. følgende:

»Hertil kommer, at det muligvis vil være uklogt at skærpe straffen for forseelser, der *ikke* indebærer mere end reproduktion/distribution af og handel med allerede eksisterende børnepornografi. Hvis straffen herfor i for høj grad nærmer sig straffen for selve optagelserne – hvilket vil være tilfældet, hvis der blot er tale om blufærdighedskrænkelser i forbindelse med disse optagelser – vil en producent ikke være motiveret til at nøjes med at reproducere allerede eksisterende materiale, men lettere blive fristet til selv at lave nye optagelser med børn.«

Synspunktet gentages på side 5 (punkt 2).

Til dette synspunkt om straftruslens motivevirkning bemærkes, at blufærdigheds-

krænkelser efter straffelovens § 232 straffes med fængsel indtil 4 år eller under formildende omstændigheder med hæfte eller bøde. Optagelser af pornografisk materiale med børn som modeller vil næppe kunne henføres under »formildende omstændigheder«, og straffen vil derfor i sådanne tilfælde, hvor der ikke i forbindelse med optagelserne begås endnu grovere sædelighedsforbrydelser, være fængsel indtil 4 år. Med en vedtagelse af den foreslåede forhøjelse af strafferammen i straffelovens § 235 til fængsel indtil 6 måneder vil der således fortsat være mulighed for at idømme væsentlig strengere straffe i sager om overtrædelse af straffelovens § 232 end i sager efter straffelovens § 235.

Hertil kommer, at der næppe kan være tvivl om, at domstolene også ved den konkrete strafudmåling vil bedømme nyfremstilling (§ 232) betydeligt strengere end reproduktion af allerede eksisterende materiale (§ 235).

Justitsministeriet må på den baggrund afvise påstanden om, at en forhøjelse af strafferammen i straffelovens § 235 til fængsel indtil 6 måneder vil »mindske fremtidige illegale porno-producenters motivation til udelukkende at holde sig til reproduktion af allerede eksisterende materiale.« (Udtalelsen side 5 (punkt 2)).

Selv om forslaget indebar en ligestilling af strafværdigheden mellem nyfremstilling og reproduktion – hvilket som nævnt langt fra er tilfældet – må det efter Justitsministeriets opfattelse forekomme tvivlsomt, om en sådan ligestilling ville kunne svække straftruslens motiverende virkning i § 232, når denne bestemmelse opretholdes uændret.

Justitsministeriet har ikke i øvrigt fundet anledning til at kommentere udtalelsen.